

Sygn. akt VI Gz 198/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska (spr.)

Sędziowie: SSO Anna Walus-Rzqsa

SSO Renata Bober

Protokolant: asyst. sędziego Natalia Oślizło-Doskocz

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **(...) sp. j. w K.**

przeciwko: **B. K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 09 marca 2015 r. sygn. akt V GNc 5541/14

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od dłużnika B. K. na rzecz wierzyciela (...)sp. j. w K. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy zasądził od pozwanego B. K. na rzecz powoda (...) sp. j. w K. kwotę 817,36 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa radcy prawnego w postępowaniu zabezpieczającym. Sąd Rejonowy wskazał w uzasadnieniu, że na podstawie art. 745 § 1 k. p. c. w zw. z art. 770 k.p.c. komornik ustala wyłącznie wysokość kosztów wykonania zabezpieczenia, natomiast o poniesionych kosztach rozstrzyga Sąd. Sąd ten wskazał dalej, że koszty postępowania zabezpieczającego ustalone przez komornika stanowią element składowy kosztów postępowania w sprawie, w której został wydany tytuł zabezpieczający, przy czym obejmują one opłaty i wydatki ponoszone w tym postępowaniu oraz koszty zastępstwa związane z działaniem profesjonalnego pełnomocnika.

Pozwany w zażaleniu na powyższe postanowienie wniósł o jego uchylenie i oddalenie wniosku powoda w przedmiocie zasądzenia kosztów postępowania zabezpieczającego a nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że zgodnie z treścią postanowienia komornika sądowego z dnia 20.01.2015 r., w którym komornik ustalił wysokość kosztów postępowania zabezpieczającego, koszty te miał ponieść powód.

Pozwany zaznaczył, że pozostawał w przekonaniu, iż koszty te poniesie powód, dlatego też nie skarżył powyższego rozstrzygnięcia komornika. Nadto naprowadzał, że niezwłocznie po otrzymaniu od komornika sądowego wezwania do zapłaty spłacił całość zadłużenia, co w jego ocenie oznacza, że nie dał podstaw do tego aby żądać od niego zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego i kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym. Pozwany zarzucił również, że wydanie przez Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia powoduje istnienie dwóch tytułów egzekucyjnych na podstawie których można dochodzić zwrotu kosztów a nadto podał, że nie otrzymał wniosku powoda o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego a jedynie zaskarżone postanowienie, wskazując, że w jego ocenie pisma kierowane do Sądu powinna otrzymywać również strona przeciwna.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego za obie instancje. W uzasadnieniu powód szczegółowo odniósł się do zarzutów pozwanego wykazując – w swojej ocenie – ich bezzasadność.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wysokość kosztów związanych z wykonaniem zabezpieczenia ustala komornik sądowy postanowieniem (art. 770 k.p.c.), na które przysługuje skarga w trybie art. 767 k.p.c. Prawomocne postanowienie komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego nie upoważnia jednak komornika do obciążenia nimi obowiązanego i ich egzekwowania, o zasadzie ich ponoszenia orzeka bowiem sąd (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 366/00, Pr.Bankowe 2001/4/20, LEX nr 47609; Komentarz do art. 745 k.p.c. [w:] Zawistowski Dariusz. Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające. Komentarz. LEX, 2013).

Art. 745 k.p.c. dotyczy wszystkich kosztów, które mogą powstać w postępowaniu zabezpieczającym, a zatem kosztów sądowych, kosztów wykonania zabezpieczenia, kosztów związanych z działaniem pełnomocnika i kosztów związanych z działaniem strony. Nie budzi również wątpliwości, że komornik w sposób wiążący ustala koszty wykonania zabezpieczenia, natomiast wysokość pozostałych kosztów ustala sąd i rozstrzyga o nich w postanowieniu zgodnie z zasadami odpowiedzialności za wynik postępowania określonymi w art. 98 i n. k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2005 r., III CZP 22/05, OSNIC 2006/3/47, z dnia 22 września 1995 r., III CZP 17/95, OSNC 1995 nr 12 poz. 179, z dnia 14 listopada 2012 r., III CZP 70/12, Biul. SN 2012/11, wyroki z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 366/2000 Prawo Bankowe 2001/4, z dnia 9 maja 2002 r., II CKN 639/00 niepubl., postanowienia z dnia 8 listopada 2006 r., III CZP 69/00 Biul. SN 2006/11, z dnia 15 kwietnia 2011 r., III CZP 13/11 Biul. SN 2011/5).

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, że zgodnie z treścią postanowienia komornika sądowego z dnia 20.01.2015 r., w którym komornik ustalił wysokość kosztów postępowania zabezpieczającego, koszty te miał ponieść powód, wskazać należy, że zarzut ten nie jest zasadny. Stosownie do treści art. 45 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego komornikowi przysługuje opłata w wysokości 2% wartości roszczenia, które podlega zabezpieczeniu, nie mniejsza jednak niż 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego i nie wyższa niż pięciokrotność tego wynagrodzenia. Opłatę tę uiszcza wierzyciel, składając wniosek o wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia, a jeżeli nie uiszczy jej wraz w wnioskiem, komornik wzywa wierzyciela do jej uiszczenia w terminie 7 dni. Do czasu uiszczenia opłaty komornik nie wykonuje postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia. Powyższe oznacza, że w postępowaniu zabezpieczającym powód jest zobowiązany do tymczasowego poniesienia kosztów, a po zakończeniu postępowania może żądać zwrotu całości tych kosztów. Uprawnienie to przyznaje powodowi art. 745 § 1 k. p. c. w zw. z art. 770 k.p.c., dlatego też powyższy zarzut pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Niezasadny jest także zarzut, że wydanie przez Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia powoduje istnienie dwóch tytułów egzekucyjnych na podstawie których można dochodzić zwrotu kosztów. Podkreślić należy, że postanowienia komornika o ustaleniu kosztów postępowania, w którym zaznaczono, że podlega ono wykonaniu w drodze egzekucji

bez zaopatrywania w klauzulę wykonalności dotyczy kosztów, które komornik może żądać od powoda – jako tymczasowo zobowiązanego do ich uiszczenia – a nie od pozwanego. Niniejsze wynika z przytoczonej powyżej regulacji dotyczącej podmiotu, który tymczasowo uiszcza opłatę za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut, iż pozwany nie dał podstaw do tego aby żądać od niego zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego i kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym, z powołaniem na okoliczność iż zapłacił należność niezwłocznie po otrzymaniu wezwania komornika. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie w chwili wszczęcia postępowania w celu wykonania postanowienia o zabezpieczeniu na podstawie tytułu wykonawczego wierzyciel legitymował się prawidłowym tytułem wykonawczym, pozwany do tego momentu dobrowolnie nie wykonał ciążącego na nim obowiązku, a zatem złożenie wniosku i wszczęcie ww. postępowania było celowe i mieściło się w granicach prawa. Wpłata dokonana przez pozwanego pozostaje bez wpływu na rozliczenia pomiędzy stronami wysokości kosztów niniejszego postępowania.

Na marginesie wskazać należy, że Sąd Okręgowy odpowiadając na sugestię wynikającą z treści zażalenia, że pozwany powinien otrzymać odpis wniosku powoda o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego wskazane pismo pozwanemu doręczył, przy czym zaznaczyć należy, że powyższe nie ma znaczenia dla oceny prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. należało orzec jak w punkcie I sentencji.

W przedmiocie kosztów w postępowaniu zażaleniowym Sąd orzekł jak w pkt II postanowienia - na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 pkt. 1 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U.2013.490). Powyższe koszty stanowią koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 150 zł. Wskazać należy, iż żądanie powoda w zakresie zasądzenia kosztów zastępstwa w zakresie postępowania przed Sądem I instancji nie znajduje uzasadnienia bowiem Sąd Rejonowy o powyższych kosztach nie orzekł, a powód nie wnosił o uzupełnienie rozstrzygnięcia w powyższym zakresie. Nadto w ocenie Sądu Okręgowego całość kosztów postępowania zabezpieczającego zamyka się w kwotach wynikających z postanowień komornika w przedmiocie ustalenia tych kosztów oraz w treści postanowienia Sądu I instancji i nie ma podstaw prawnych do obciążania obowiązanych dalszymi kosztami.